

[Kim Behnke]

Men i stedet for at lave lovforslaget sådan – som fru Jytte Andersen gør opmærksom på, er det 2 kr. pr. a-kasse-medlem – hvorfor tager man så ikke fat dér, hvor problemet er i a-kasserne? Problemet er, at man har nogle svulmende administrationsomkostninger, man har nogle uforskammede pengeoverførsler til tant og fjas og mere eller mindre halv- og heldubiose projekter, som fagforeningerne, der har a-kasserne, står for.

Det var dér, man skulle tage fat. Det er jo dér, urimelighederne foregår. Jeg har selv i mere end et år forsøgt at få belyst en sag omkring et enkelt fagforbund, som har udnyttet denne likviditetsmulighed til at lave alle mulige krumspring. Dér skulle man tage fat frem for mere eller mindre at sige: Vi er godt klar over, at det bare er medlemmerne, der kommer til at betale.

Der sidder rundt omkring i a-kasserne nogle mennesker, som lever fedt af at administrere disse her ting, og man kunne passende tage at skære lidt af fedtet bort hos dem, og så kunne man passende sørge for, at de vandtætte skotter, der rettelig burde være mellem a-kasser og fagforeninger, blev opretholdt til fulde, frem for at acceptere, at der foregår disse pengestrømme. Dér burde arbejdsministeren have taget fat frem for nu mere eller mindre at erkende, at det bare går videre. Så bliver der jo, som hr. Poul Nødgaard sagde, tale om en egentlig skatteforhøjelse.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg skal ikke gå ind i en konkurrence med hr. Poul Nødgaard om, hvem der kan flest fraser; men jeg vil gerne stillfærdigt sige, at det, jeg gjorde, var, at jeg stillede to eller tre spørgsmål om, hvad der var konsekvenserne. Jeg mener, det er meget væsentligt, og jeg kunne også forstå på det, hr. Poul Nødgaard sagde, at det er meget væsentligt at få gjort op, hvor meget der skal betales for den ekstra indsats, som der skal gøres på de forskellige områder, og hvem det er, der skal betale.

Jeg må sige til hr. Kim Behnke, at jeg har også læst nogle af de dér røverhistorier, men jeg synes, at hr. Kim Behnke skulle sætte sig ned og se på, hvad det er for et regelsæt, der er gældende, når man snakker om normal administration af a-kasser og ikke de uheldige eks-

empler, som vi har oplevet. Jeg skal nok lade være med at nævne navne her fra talerstolen, men jeg tror, jeg roligt kan sige, at man overhovedet ikke i de ærlige a-kasser kan finde anledning til kritik; de ved godt, hvilket stort ansvar de har påtaget sig, og de ved godt, hvilke store konsekvenser de kan blive udsat for. Jeg synes, at man skal passe på med at generalisere, fordi man har oplevet visse situationer.

Jeg har selv påpeget, at jeg finder det aldeles urimeligt, at Kristelig A-kasse, som jeg ved har mange bygningshåndværkere som medlemmer, har et så lille antal g-dage i forhold til, hvad håndværkerstanden i al almindelighed har, når man netop ved, at det er dér, de har deres store medlemstal. Hvad det angår, tror jeg, vi er på linie, men det gælder om, at vi prøver på ikke at beskyldte uskyldige for, at der altså foregår noget urimeligt.

Formanden:

En kort bemærkning – og det er indtil 2 minutter – til fru Jytte Andersen.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg synes, hr. Kim Behnkes påstande vidner om en total uvidenhed om, hvor nidkært Arbejdsministeriets tilsyn med a-kasserne faktisk foregår. Som hr. Ole Vagn Christensen ganske rigtigt sagde, så foregår der ikke noget, der ikke tåler dagens lys – bortset tilsyneladende fra ét gult fagforbund, nemlig Firmafunktionærerne. Det er jo i øvrigt et af de forbund, som Fremskridtspartiet fremhæver positivt, men det er faktisk et af de forbund, der i nyere tid har været sat spørgsmålstegn ved, når der har været tilsyn. Det spørgsmål, som hr. Kim Behnke stillede om, hvordan man har fået fat i de sager, som har været i pressen for nylig, kunne med større ret stilles til Arbejdsministeriet.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Fremskridtspartiet sætter ikke farver på de forskellige fagforbund. Vi konstaterer blot, at Fremskridtspartiet ikke er i lommen på noget fagforbund eller nogen a-kasse og heller ikke omvendt; men vi ved jo – det er vi så tit blevet belært om fra Folketingets talerstol – at der er